

[Statsministeren.]

handlede kursus måtte anses for at være uden saglig begrundelse. Der er som sagt heller ikke siden 1963 sendt elever til dette kursus.

Hvad det angår, at hjemmeværnspersonellet ikke har en saglig begrundelse for at deltage i dette kursus, kan jeg oplyse, at hjemmeværnets ledelse er enig i denne vurdering.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Det er det ærede medlem hr. Rosings udtalelser, der foranlediger mig til et par korte bemærkninger.

Det ærede medlem beklager nedskæringen af Grønlandsministeriets budget, og det forstår jeg godt; det er ubehageligt, når man skal til at skære ned på budgetter, som er bygget op efter hensyn, som man synes er fornuftige, men det har været den skæbne, der har været gældende for alle budgetter. Jeg tror nok, det er rigtigt, når det ærede medlem peger på, at nedskæringen af Grønlandsministeriets budget denne gang lå en lille smule over nedskæringens gennemsnit; til gengæld har det ved tidligere besparelser sidste år været således, så vidt jeg da husker, at Grønlandsministeriet blev skåret væsentligt mindre ned end gennemsnittet af de øvrige.

Når det ærede medlem peger på, at noget af det, som sparede i Godthåb, passende kunne have været anvendt andre steder i Grønland i boligbyggeriet, så skal jeg slet ikke nægte, at det er der behov for, og at boligbyggeriet må føres videre efter de planer, der engang er lagt derfor, men havde man brugt pengene andre steder, ja, så havde der altså ikke været tale om nogen besparelse. Det er klart, at det altid er smerteligt — det gælder alle besparelser — for dem, som besparelserne nu kommer til at gå ud over. Det glædede mig da også, at det ærede medlem udtalte forståelse for, at der også måtte spares på Grønlandsministeriets budget.

Det er rigtigt, at ganske betydelige beløb går til overarbejde ved anlægsarbejde, boligbyggeri, vejbyggeri osv., og det er også rigtigt, som det ærede medlem antydede han godt forstod, at dette især skyldes den meget korte sæson og nødvendigheden af, at

denne sæson udnyttes så effektivt som overhovedet muligt.

Med hensyn til fåreavlsstationens nedlæggelse forstod jeg, at der blandt finansudvalgsmedlemmerne var enighed derom, og hvis jeg har opfattet det ærede medlem hr. Rosing rigtigt, selv om han ikke sagde det helt direkte, så var det også det ærede medlems opfattelse, at landbrugsstationen bør nedlægges. Der er i al fald ikke fra grønlandsk side over for mig blevet rejst nogen protester imod det, og det ville jeg også meget beklage hvis der gjorde, for sagen er nemlig den, at underskuddet på denne landbrugsstation er så stort — 1,1 mill. kr. — at det kun lige akkurat svarer til det beløb, som fåreavlerne får udbetalt — jeg tror, det i 1969 var 1,2 mill. kr. Det vil altså sige, at underskuddet er lige så stort som det beløb, fåreavlerne overhovedet får udbetalt. Og jeg tror, man kan gå ud fra, at selv om man nedlagde fåreavlsstationen og den service, der ydes derfra med hensyn til udvidelse af arealer osv., så ville i al fald en væsentlig del af det beløb, fåreavlerne får udbetalt, stadig blive udbetalt, for de tænker jo ikke på at nedlægge fåreavlen, fordi man holder op med den service, der ligger i fåreavlsstationen.

Når jeg har udtalt, at man skulle nedlægge den snarest muligt, så er det, fordi de tal, jeg her har nævnt, faktisk giver god grund til at sige: lad os snarest muligt få den nedlagt. Men jeg vil da gerne indrømme det ærede medlem hr. Rosing, at det må naturligvis foregå på en fornuftig måde, således at man kan få afviklet på den økonomisk bedst mulige måde, og også således at man kan opretholde den væsentligste del, den betydningsfuldeste del, af den service, der fra denne station ydes fåreavlerne i Grønland.

Jeg mener altså, at det ærede medlem har ret i sine ønsker om en rimelig tid til afviklingen og også om en fortsat service på områder, hvor der er et væsentligt behov derfor, og hvor der kan forventes en rimelig nyttevirkning deraf; det kan der på bl. a. de to områder, som det ærede medlem nævner, en konsulentvirksomhed, som flere medlemmer, der deltager aktivt i Grønlandspolitikken, har udtalt ønske om, og en nødvendig veterinærservice med henblik på slagtningerne og de krav, der bl. a. af eksportensyn